

Umbra ta vrăjită

Necorupb

Când vânturile toamnei se întorc haine,
cu frunze arămii desprinse din copaci,
adusă de un dor ai vrea să mă împaci,
la orele târzii când somnul nu mai vine.

Apari pe geana înserării, neschimbată,
alungi himerele cu zâmbetu-ți calin,
minuni cerești mi-aduci în orele ce vin,
iar îngerii din cer coboară de îndată.

Cu harul sfânt m-ating neconținut pe față,
simt mângâierea lor, din ce în ce mai mult,
adorm ... și din adâncul viselor ascult
cum umbra ta vrăjită-mi curge peste viață.